

og vil ogsaa godt indrømme, at det i og for sig er ganske naturligt, at det almindelige Kundskabsgrundlag, der foruden den egentlig pædagogiske Uddannelse hidtil er givet ved Seminarierne, herefter henlægges til de Skoler, der netop gaa ud paa at meddele et saadant almindeligt Grundlag. Og hermed kommer jeg da til den anden Løsning: at almindelig Forberedelsexamen herefter fastsættes som Betingelse for at optages paa Seminarierne, hvis Undervisning da alene skulde gaa ud paa at meddele den særlige pædagogiske Uddannelse. Dog maa dette fortaas saaledes, at alm. Forberedelsexamen ikke, saaledes som nu, bliver en Del af Skolelærerexamen, men virkelig, som Navnet siger, forberedende for Skolelærerexamen, saaledes altsaa at Fagene fra alm. Forberedelsexamen med Undtagelse af de fremmede Sprog og Mathematik tages op paa ny ved Læreruddannelsen, men med særligt Henblik paa den egentlig pædagogiske; fremdeles at de, der efter at have taget alm. Forberedelsexamen ønske at uddannes til Lærere, forpligtes til at deltage mindst 1 Aar i praktisk Skolegerning, før de kunne optages paa noget Seminarium, og endelig at Seminaricursus'et, der ordnedes paa dette Grundlag, strakte sig over et Tidsrum af 2 Aar (maaſte kunde ogsaa et Kursus til alm. Forberedelsexamen knyttes til de Seminarier, hvor der er tilstrækkelig Plads og Lærerkrafter). Ved en saadan Ordning antager jeg, at der ikke blot vilde være raadet Bod paa de nærværende uheldige Forhold, men at ogsaa Læreruddannelsen vilde kunne høines ikke lidet, dels fordi det almindelige Kundskabsgrundlag derved blev syldigere ved Optagelse f. Ex. af de fremmede Sprog, dels fordi der paa denne Maade vilde kunne offres mere Tid og lægges mere Bånd paa den egentlige Embedsuddannelse, end det hidtil har kunnet lade sig gjøre.

Men denne Ordning forudsætter saa rigtignok ganske bestemt, at Skolelærerexamen ikke bliver en ny Udgave af alm. Forberedelsexamen, men aldeles væsentlig en Modenhedsprøve. Og her kan jeg da ikke tilbageholde min bestemte Opfattelse af, at skal dette i nogen Maade kunne lykkes, saa maa der foretages en Ændring i den Maade, hvorpaa Skolelærerexamens Afholdelse nu foregaaer, i Retning af, at aabne Examinandernes Lærere, der dog maa kjende disse bedst, Afgang til paa en eller anden Maade at deltage i Bedømmelsen af disse Præstationer. Det er allerede nu ikke let at indse, hvorfor et Forhold, der ved de allerfleste andre Examina, baade smaa og store er anset for uheldigt, skal opretholdes særlig for Skolelærerexamens Bedømmende, men hvis denne herefter i første Linie burde være en Modenhedsprøve, vil det findes endnu urimeligere at udelukke fra Bedømmelsen netop dem, der maa antages at sidde inde med de bedste Forudsætninger til at foretage denne. Det er ingenlunde min Mening at insistere paa, at Examenkommissionen skulde affattes, men derimod at hævde Unstikigheden af, at de, der have haft med Examinandernes Undervisning at bestille, fik et Ord med at sige ved Bedømmelsen — det fik nu være som Examinatorer eller Censorer og selvfølgerlig under al fornøden Kontrol.

Underdantigt

Sophus Sørensen.

Til Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet.